

[Miljøministeren]

Tilsynet med slambehandlingsanlægget, der er godkendt i medfør af § 35 i lov om miljøbeskyttelse, føres efter lovens § 50 af hovedstadsrådet og i overensstemmelse med de i godkendelsen fastsatte vilkår for tilsyn og kontrol.

Det tilføjes, at ministeriet ikke er bekendt med, hvad der eventuelt måtte gælde inden for kontraktforholdet mellem Københavns kommune og A/S J. Krüger om ansvaret for og konsekvenserne af en mangelfuld funktion af anlægget. Dette er et privatretligt spørgsmål, som ikke er reguleret i miljøbeskyttelsesloven.

Spm. nr. 972

Til *miljøministeren* (6/5 81) af:

Waldorff (VS):

»Kan ministeren oplyse, om den forvarslede revurdering af elværkernes atomaffaldsundersøgelser er påbegyndt?«

Begrundelse

I notat af 12. juni 1980 – udarbejdet af det tværministerielle udvalg til forelæggelse for regeringens energiudvalg – hedder det i pkt. 3 på side 4, »at miljøstyrelsens styringsgruppe ikke kan udelukke, at anvendelsen af det højfrekvente måleudstyr kan vise sig problematisk eller må opgives. Skulle dette blive tilfældet, må projektet som helhed revurderes.«

Det højfrekvente måleudstyr er af afgørende betydning for at kunne eftervise et tilstrækkeligt stort volumen af renstensalt, ifølge elværkernes eget program.

Elværkernes projektleder af affaldsundersøgelserne, Søren Mehlsen, udtalte på et møde i Dansk Kerneteknisk Selskab i januar 1981, at den væsentligste del af det højfrekvente måleudstyr (transmissionsmålingerne) ikke vil blive inddraget i undersøgelserne, idet udstyret ikke er færdigudviklet og fungerer.

Besvarelse (14/5 81):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Ifølge elværkernes principprogram for etape 2 i elværkernes affaldsundersøgelse, dateret 21. marts 1979, skulle etape 2 omfatte to typer målinger med højfrekvent måleudstyr:

1. Reflektionsmålinger fra dybe borehuller i salt.

2. Transmissionsmålinger mellem dybe borehuller i salt.

Elværkerne oplyste i begyndelsen af 1981, at rapportering til myndighederne ville indeholde resultater fra reflektionsmålinger, men ikke resultater af transmissionsmålinger, da udstyret ikke var færdigudviklet til praktisk brug. Med hensyn til eventuel forlængelse af undersøgelsestiden er projektet åbent over for forslag fra myndighederne ved disses afsluttende sikkerhedsbehandling om visse supplerende mindre undersøgelser. Det blev dog fremholdt, at boremudderets tilstand sætter en stærkt tidsmæssig begrænsning på eventuelle efterfølgende sondemålinger.

Undersøgelsestidens tilstrækkelighed vil blive taget op i myndighedernes afsluttende vurdering.«

Spm. nr. 973

Til *industriministeren* (6/5 81) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Mener ministeren, at det er god erhvervs politik, at den gældende rejsesygesikring er udformet således, at den dækker for sygehjælp m.m., der er opstået inden for 2 måneder, for alle, der er på ferie- eller studierejser, medens rejsende med erhvervsformål ikke kan få sygehjælp gennem den almindelige rejsesygesikring?«

Begrundelse

Når alle borgere omfattes af den offentlige sygesikring og der årligt bruges ca. 440 kr. pr. indbygger herpå og der af dette beløb bruges ca. 1 pct. til rejsesygesikringen for ferie- eller studierejser, må enhver, der rejser ud af erhvervsmæssige grunde, føle, at regeringen prioriterer diskriminerende over for erhvervslivet.

For at få klarlagt rigtigheden heraf er spørgsmålet stillet.

Besvarelse (13/5 81):